Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvnvs Rectè Obeundum

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

De interdicto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

Visual Library

Caſus permulti ſunt in quibus incurritur ſuſpenſio, inter quos eſt concubinatus notorius clerici, oblatio vel ſuſceptio duelli à clerico. Suſpenduntur etiam ordinati extra tempora, vel ab Epiſcopo non ſuo, vel excommunicato, &c. Suſpenduntur & ſimoniaci. Sed de his & aliis, qui pleniorem deſiderat tractatum, videat canones, vel aliquem ex his qui collegerunt (vt Sylueſter) aut conſulat peritos. *Caſus in quib. incurritur ſuſpenſio.*

De interdicto.

INterdictum Eccleſiaſticum eſt quædam prohibitio, qua in aliqua terra vel Eccleſia, vel perſonis, interdicitur adminiſtratio Sacramentorum, vel diuinorum officiorum celebratio, ſeu executio aliquorum ſpiritualium. *Interdictum quid ſit.*

Et quando prohibentur omnia ſpiritualia, dicitur ſtrictum: quando quędam tantum, dicitur largum. Triplex eſt, locale tantum, perſonale tantum, locale & perſonale ſimul. Et cum interdicitur aliqua vrbs locale: cùm clerus perſonale: cum vtrumque vrbs & perſonæ, dicitur locale & perſonale ſimul. *Interdictum triplex.*

Quodlibet iſtorum duplex eſt: generale, vt cum interdicitur tota vrbs, vel *Aliud generale aliud particulare.*

populus, vel prouincia: particulare, vt cùm aliqua Eccleſia in vrbe, vel aliqua perſona, vel in vno delicto plures nominantur: tunc quocunque pergant interdicti ſunt, quamdiu durat interdictum (ſi ad tempus fuit) vel abſoluuntur, nec poſſunt audire diuina, imo in diuinis euitandi ſunt, ſi ſint nominatim interdicti, ſicut excommunicati non autem extra diuina.

Nota.

Quæ Papa, & cæteri prælati interdicere poſſunt.

Poteſt Papa omnia interdicere, præter baptiſmum paruulorum, & pœnitentiam morientium, & illa ſine quibus iſta duo poſſunt bene fieri: alij prælati non poſſunt, niſi ſecundum iuris diſpoſitionem interdicere.

Quando quis tenetur obſeruare interdictum.

Religioſi etiam exempti obſeruare tenētur niſi, &c.

Ad obſeruationem interdicti tenetur quis, quando publicè promulgatum eſt contra perſonam vel collegium, vel locum certum à iudice, ſpecialiter & expreſsè, non aliter. Sufficit autem ſcire quòd vicini, & maximè metropolitana Eccleſia receperit ſententiam, & ſeruet: & etiam religioſi exempti, niſi habeant ſuper hoc ſpeciale priuilegium, tenentur id obſeruare. Excuſat tamē ignorantia probabilis, non craſſa vel ſupina.

Clero interdicto non intelligitur populus interdictus, nec vice verſa. Et nomina-

mina-

mina cleri, in materia fauorabili, intelliguntur religioſi, non autem in odioſa, interdicta ciuitate propter delictũ Dominici, ciues non ſunt interdicti. Ideo extra ipſam poſſunt audire diuina. Si autem populus eſt interdictus, & Comites & nobiles interdicti ſunt, niſi ex priuilegio ſint ſui iuris, & etiam ſuburbia, & villæ circa ciuitatem, quę non pertinent ad aliam vniuerſitatem.

Eorum qui interdicti poſſunt differentiæ.

Interdicto clero, non eſt interdicta Eccleſia. Ideo alij clerici licitè celebrãt in ea. Si eccleſia interdicatur, alia Eccleſia cohærens, vel capella mediante muro, non intelligitur interdicta. Si veniant homines non interdicti ad alia loca interdicta, non poterunt ibi celebrare, neque audire diuina: ſecus ſi communitas & non locus: excludendi tamen eſſent interdicti, & curandum ne vilipendantur cenſurę eccleſiaſticæ: Qui habitant in populo interdicto, non ſunt tamen de illo, non cenſentur interdicti, nec pueri, qui doli non ſunt capaces.

Interdictum aliquando emanat à iure, aliquando ab homine. A iure, generale eſt contra collegium, vel vniuerſitatem cogentem Eccleſias vel perſonas

Interdictum aliud à iure aliud ab homine.

Interdictum à iure generale.

ſonas eccleſiaſticas ſoluere pedagia, &c. Secundò contra vniuerſitatem locantē domos vſurariis, ad exercendum fœnus. Tertiò, contra vniuerſitatem quæ repreſalias concedit contra perſonas eccleſiaſticas. Quartò, contra non ſeruantes ſeruanda in electione Papæ. Quintò, contra quamcunque ciuitatem (præter Romanam) quæ conſentit dando auxilium, conſilium vel fauorem occidentibus, vel percutientibus Cardinalem, vel non punientem infra menſem, ſi poterit. Sextò, contra ciuitatem quæ proprium Epiſcopum percuſſerit, vel ceperit, aut in exilium miſerit. Septimò, contra clericos, vel religioſos inducentes aliquem ad vouendum, vel promittendum de ſepultura, ſi in Eccleſia eum poſtmodum ſepeliant, ſi non reſtituant omnia intra decem dies. Octauò, contra regnum, vel locum, quando Dominus eius impedit, ne legatus vel nuntius Papæ, poſſit exequi ſuum officium.

Interdictum ante denuntiationem non inducit obligationem.

In prædictis tamen caſibus (vt dictum eſt) nullus tenetur ſeruare interdictum, ante denunciationem per iudicem faciendam.

Particulariter quandoq; locus interdici-

dicitur à jure
polluta per h
ſanguinis inj
procuratam.
non debent i
Secundò, ſi p
norum, Epiſc
inde reliquia
Tertiò ſi Ec
conſecrata. Q
quæſtu Quin
ni Epiſcopi. S
in loco deſer
tradatur ſep
Ab homine q
interdicti, qu
cationis, vnd
Quando a
maciam, deb
forma tradit
aliquando eſt
ſtum interdi
feratur, non
Forma verb
Nos propter
vel ciuitatem
interdicto. Et
poteſt poni ſi

dicitur à jure. Primò quando Eccleſia eſt polluta per homicidium, vel effuſionem ſanguinis injuſtam, aut ſemina ſtudioſè procuratam. Et ante reconciliationem, non debent ibi officia diuina celebrari. Secundò, ſi propter diſcordiam patronorum, Epiſcopus claudit oſtia, & tollit inde reliquias, & prohibet celebrari. Tertiò ſi Eccleſia per ſimoniam eſſet conſecrata. Quartò, ſi principaliter pro quæſtu. Quintò, ſi ſine licentia diœceſani Epiſcopi. Sextò, ſi ſine reliquijs, vel in loco deſerto. Septimò, ſi hæreticus tradatur ſepulturæ eccleſiaſt. ſcienter. Ab homine quocunque fertur ſententia interdicti, qui poteſt ferre excommunicationis, vnde nulla mulier id poteſt.

Interdictum à jure particulare.

Quando ab homine fertur ob contumaciam, debet præcedere monitio, & forma tradita. Et defectu monitionis, aliquando eſt nullum, aliquando injuſtum interdictum. Si propter delictum feratur, non eſt neceſſaria admonitio.

Interdictum ab homine. Aliquando neceſſaria monitio aliquando non.

Forma verborum in interdicto eſt iſta; Nos propter talem cauſam, Eccleſiam, vel ciuitatem, eccleſiaſtico ſupponimus interdicto. Et ſecundum doctores, non poteſt poni ſine rationabili cauſa.

Interdicti forma.

Ad

cauſa po ni non poteſt.

Interdictū quomodo relaxetur.

Ad relaxandum interdictum, non eſt aliqua certa forma verborum ſed nudo verbo poteſt tolli.dicendo. Reuoco, Remoueo, vel abſoluo: & ſimilia. Etſi eſt ad tempus, vel ex conditione, his expletis ex ſeipſo deſinit. Sola enim intentione authoritatem habentis, quocunq; modo expreſſa relaxatur.

Quando perſona eſt ſimpliciter interdicta, illa poſt ſatisfactionem relaxari debet vel abſolui, quando verò populus vel locus, ſoli qui peccauerunt ſatisfaciant, & abſoluantur. Si illi in quorum fauorem poſitum eſt interdictum non ſeruant, nec alij tenentur: & dicuntur violare, quando maiores ex eis, vel eorum maior pars violat.

Nota Interdictum ab homine à quo relaxetur.

Interdictum poteſt relaxari (ſi eſt ab homine) ab eo qui tulerit, vel à ſuperiore. Si verò ſit à jure, & conditor juris non reſeruauerit, Epiſcopus poteſt relaxare, & non inferior ordinario. Si eſſet terminatum ad certum tempus à jure, non poſſet tolli ab ordinario ante illud tempus.

Interdictū à jure, quis tollat.

Interdicti local. generalis moderatio.

In generali interdicto, loci non perſonæ, ſtandum eſt moderationi cap. Alma, &c. Id eſt, vt quotidie in Eccleſijs, & monaſterijs miſſæ, & alia officia celebra-

ri poſ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ri poſſint, ſicut priùs: voce tamen ſubmiſſa, ianuis clauſis non pulſatis campanis, excommunicatis, & interdictis excluſis: & in feſtiuitatibus Natalis Domini, Reſurrectionis, Pentecoſtes, Corporis Chriſti, Aſſumptionis, omnium Sanctorum, pulſatis campanis diuina celebrantur, excluſis tamen excommunicatis: dùm tamen illi, propter quos poſitum eſt interdictum, non appropinquent altari, id eſt, non faciant offertorium: & dies incipit à veſperis vigiliæ vſque ad feſti completorium, imò & miſſa vigiliæ ſecundum aliquos poteſt includi. Eiſdem diebus aqua ſolenniter poteſt benedici & aſpergi, panes & fructus benedici, & adminiſtrari: benedici virgines, calices, &c.

Sacramentum baptiſmi adultorum & paruulorum, tempore interdicti conceditur, & confectio chriſmatis in die Iouis ſancti, & chriſmatio tam adultorum, quàm puerorum: pœnitentia tam ſanorum, quàm morientium, exceptis excommunicatis, & illis quorum culpa vel dolo, lata eſt ſententia, vel dederunt auxilium, &c. Conceditur etiam viaticũ exiſtentibus in periculo mortis, & poteſt portari cum lumine & campanula,

Tempore interdicti quæ ſacramenta concedantur.

nec

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nec prohibentur interdicti adorare hoſtiam, niſi cùm diuina officia actualiter celebrantur.

De ceſſatione à Diuinis.

Ceſſatio à diuinis ob quã cauſam addatur.

Aliquando cùm obedientia non eſt præſtita excommunicationi, nec interdicto, addi ſolet ceſſatio à diuinis, quæ prohibet celebrationem diuinorum officiorum, & adminiſtrationem ſacramẽtorum, etiam ianuis clauſis. Tunc autem literæ Apoſtolicæ bene conſiderandæ ſunt, & ſecundum eas judicandum: quia ligant quantum Pontifex expreſſit, & non amplius.

Ceſſatio à diuinis quid.

Eſt ergo ceſſatio à diuinis, qua deſiſtitur ab officijs & miniſterio ſacramentorum: & diuiditur in generalem, quæ imponitur loco vniuerſali, vt ciuitati, & in particularem, quę imponitur loco particulari, vt Eccleſiæ.

Ceſſatio à diuinis aut generalis aut particularis.

Non eſt autem cenſura, quemadmodum erat interdictum; & qui violat ceſſationem à diuinis, etiam particularis, non eſt propterea irregularis, vt qui violat interdictum.

Nota.

Et qui priuilegium habet audiendi diuina officia tempore interdicti, non ei ſuffragabitur, vt tempore ceſſationis à diuinis, audire poſſit: nec qui priuilegium habet audiendi tempore ceſſationis generalis, continuò audire poterit

tempore

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN